

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Ítéltábla dr. Gömöri Tibor ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti székhelyű felperesnek - dr. Fekete Katalin ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I. r., dr. Lengyel Ildikó ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos II. r., dr. Bihari Krisztina ügyvéd által képviselt **III.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos III. r. és a személyesen eljáró **IV.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos IV. r. alperesek ellen szerződésből eredő követelés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2008. június 4. napján kelt 13.P.22.017/2007/11. sorszámú ítélete ellen az I. r. alperes részéről 12., a II. r. alperes 13. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja.**

Kötelezi az I. r. és II. r. alpereseket, hogy személyenként külön-külön fizessenek meg a felperesnek 25.000-25.000.-(Huszonötezer-huszonötezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az I. r. és II. r. alperesek által le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

- 2 -

I N D O K O L Á S :

A felperes jogelődje, az ... Bank Rt., valamint az I-III. r. alperesek jogelődje, néhai **személy_1** és a IV. r. alperes 2002. augusztus 21. napján kölcsönszerződést kötöttek egymással, amelynek értelmében a felperes jogelődje 20.000.000.-Ft kölcsönt nyújtott néhai **személy_1** és a IV. r. alperes, mint adósok részére. A kölcsön összegét az adósok a kamatot és a kezelési költséget is magában foglaló hiteldíjjal növelt összegben voltak kötelesek visszafizetni 120 havi részletben 2002. szeptember 1. napjától kezdődően. A szerződés az ún. induló hiteldíj mértékét évi 17,5 %-ban határozta meg, rögzítésre került ugyanakkor, hogy a hiteldíj változó mértékű. A hiteldíj változtatására vonatkozó részletszabályokat a perbeli szerződés részét képező, a felperes jogelődje által általános szerződési feltételként meghatározott „a jelzálog típusú hitelekéről szóló üzletszabályzat” III/5.2. pontja tartalmazza. Eszerint „az ... Bank Rt. jogosult a hitel ügyleti kamatát, egyéb költségét és erre vonatkozó szerződési feltételt egyoldalúan módosítani, ha a bankközi hitelkamatok, a fogyasztói árindex, a jegybanki alapkamat, az állampapírok hozama, a lakossági hitelek kockázati tényezőinek alakulása és az ... Bank Rt. forrás-, valamint hitelszámla-vezetési költsége változik. Az ... Bank Rt. a változást - annak hatályossá válását megelőző legalább 15 nappal - az ügyfélforgalom számára nyitva álló helyiségeiben kifüggesztett, az ingatlanfedezet mellett nyújtott jelzálog típusú hitelről szóló Hirdetményeiben teszi közzé. Az ügyleti kamat és a költségek egyoldalú módosítása következtében a fizetési kötelezettség összegének változásáról az ... Bank Rt. írásban értesíti a kölcsönvevőt”. A teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt perbeli kölcsönszerződésben a IV. r. alperes, valamint az I-III. r. alperesek jogelődje kijelentették, hogy a szerződés aláírását megelőzően az annak részét képező üzletszabályzatot megismerték és megértették, azt magukra nézve kötelezőnek elfogadták.

A kölcsönszerződés részletesen szabályozta a kölcsönadót megillető felmondási jogot, így többek között felmondási okként jelölte meg a fizetési kötelezettség adósok részéről történő elmulasztását. A kölcsönvevők a szerződéskötés napján a szerződéssel azonos tartalommal közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot tettek. Az adósok, illetve 2004. március 17. napjától a IV. r. alperes 2005. augusztus 1. napjáig a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségüknek eleget tettek.

Az egyenesadósok egyike, **személy_1** 2004. március 17. napján elhunyt. Örökösei gyermekei, az I-II. és III. r. alperesek, mint állagörökösök, valamint a haszonélvezeti jogot öröklő IV. r. alperes. A közjegyző néhai **személy_1** hagyatékát a felperesi jogelőd felé fennálló 18.331.257.-Ft hiteltartozás ½ részével terhelten adta át az alpereseknek.

Pf.II.20.410/2008/9. szám

A felperes jogelődje 2005. augusztus 1. napjától 18,5 %-ra felemelte a perbeli kölcsönösszeget terhelő ügyleti kamatot, amely kamatemelést hirdetményében közzétett. Az alperesek 2005. augusztus 1. napját követően a kölcsön törlesztésére irányuló

kötelezettségüknek nem tettek eleget, ezért a felperes jogelődje 2005. december 28. napján a kölcsönszerződést felmondta, majd a szerződésből eredő követelését jelen per felperesére engedményezte.

A felperes módosított keresetében 17.299.893.-Ft tőke és ennek 2006. június 30. napjától a kifizetés napjáig járó évi 18,5 %-os ügyleti és évi 6 %-os késedelmi kamata, 3.750.534.-Ft lejárt ügyleti kamat és ennek 2006. június 30. napjától a kifizetés napjáig járó évi 6 %-os késedelmi kamata, továbbá 673.428.-Ft lejárt késedelmi kamat és 150.000.-Ft költség egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket annak megállapítása mellett, hogy az I-III. r. alperesek felelőssége a hagyatéki vagyonból a hagyatékátadó végzés 1-11. tétele alatt feltüntetett vagyontárgyak erejéig áll fenn. Kérte továbbá a IV. r. alperest annak tűrésére kötelezni, hogy a felperes követelését a hagyatékátadó végzésben részletezett hagyatéki vagyontárgyakra vezetett végrehajtás útján kielégíthesse.

Az alperesek a kereset jogalapját elismerték, annakösszagszerűségét azonban vitatták.

Az elsőfokú bíróság a 150.000.-Ft „költség” címén előterjesztett keresetet elutasította, ettől eltekintve a kereset szerint marasztalta az alpereseket. Ítéletének indokolása szerint a felperest a perbeli kölcsönszerződés szerint megillette az egyoldalú kamatváltoztatás joga. E jogával a szerződésben foglalt előírások betartásával élt, a 2005. augusztus 1. napjával 18,5 %-ra emelt ügyleti kamatmértéket hirdetményben közzétette. Kifejtette, hogy a felperes által csatolt részletes elszámolásból megállapíthatóan a IV. r. alperes, illetve az I-III. r. alperesek jogelődje által teljesített törlesztések a kölcsönszerződésben írtaknak megfelelően túlnyomórészt a kamatra és a költségekre kerültek elszámolásra. Miután a felperesi elszámolás nem tartalmazott ellentmondásokat, szükségtelennek ítélte könyvszakértő útján ellenőriztetni azt.

Az ítélet ellen az I. és a II. r. alperesek éltek fellebbezéssel. Fellebbezésük elsődlegesen az ügyleti kamatfizetés, valamint a perköltség viselése alóli mentesítésükre, másodlagosan az ügyleti kamat 16,5 %-ra és az elsőfokú perköltség 500.000.-Ft-ra történő leszállítására irányult. Fellebbezési érvelésük szerint csak a hagyatéki tárgyalás során szereztek tudomást az örökhagyó nagy összegű tartozásáról, a kölcsönszerződéssel, valamint a fizetett törlesztések elszámolásával kapcsolatos információk nem álltak rendelkezésükre, és a szerződés felmondásáról sem volt tudomásuk.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Fellebbezési előadása szerint a felmondást megelőzően írásban tájékoztatta az alpereseket a tartozás összegéről és felszólította őket annak rendezésére, majd a közjegyzői okiratba foglalt felmondás törtévényes levél útján kézbesítésre került az alperesek részére. Kiemelte, hogy nem volt feladata tájékoztatni az örökösöket a szerződés feltételeiről, hiszen az I-III. r. alperesek jogelődjük helyére léptek, aki minden szükséges tájékoztatást megkapott. Utalt továbbá arra, hogy a perbeli szerződés részét

képező üzletszabályzatban foglaltaknak megfelelően rendelkezett az ügyleti kamat felemeléséről.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése is helytálló, ezért ítéletét annak mindenben helyes indokai alapján hagyta helyben az ítéletábra a Pp. 254. § (3) bekezdése, valamint 253. § (2) bekezdése alapján. A fellebbezésekben foglaltakra figyelemmel kiemeli a következőket:

Az alperesek, mint néhai **személy_1** örökösei, a Ptk. 679. § (1) bekezdése alapján örökségük erejéig felelősséggel tartoznak a néhait a perbeli kölcsönszerződés alapján terhelő tartozásért. Felelősségüket nem érinti az a körülmény, hogy erről a tartozásról csak a hagyatéki eljárás során szereztek tudomást, mint ahogy az is közömbös, hogy a kölcsönszerződés, illetőleg a törlesztéssel kapcsolatos okiratok nem álltak rendelkezésükre, azokat gyakorlatilag a jelen peres eljárás során ismerhették meg. Nem lett volna akadálya ugyanis annak, hogy a tartozásról való tudomásszerzésük után a felperesnél eljárjanak a szerződés másolatának kiadása iránt, illetve kérhettek volna részletes kimutatást a kölcsöntartozásra befizetett összegek mikénti elszámolásáról. Megállapítható továbbá a felperes fellebbezési ellenkérelméhez csatolt - a másodfokú iratok között 6. sorszám alatt elfekvő -, az I., valamint a II. r. alperesekhez címzett felperesi levélmásolatok, valamint az ezek kézbesítését igazoló tértivevények másolatából, továbbá az elsőfokú periratok között található, s a perbeli kölcsönszerződés felperes részéről történő felmondását tartalmazó, 2006. április 18. napján kelt közjegyzői okirattól, hogy az alperesek mind a szerződés felmondásáról, mind az azt megelőző fizetési felszólításról írásban értesítést kaptak, így nem hivatkozhatnak megalapozottan arra, hogy a perindítást megelőzően nem állt módjukban a hagyatéki tartozás fennállásának ellenőrzése, illetve annak rendezése.

A felperes a másodfokú tárgyaláson csatolta a perbeli szerződés részét képező üzletszabályzatot, amelyből megállapíthatóan - a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. 210. § (3) és (4) bekezdésében előírtaknak megfelelően - a szerződésben meghatározásra került, hogy a felperes milyen feltételek esetén és milyen formában jogosult az ügyleti kamatot is magában foglaló hiteldíj egyoldalú módosítására. Az alperesek nem vitatták, hogy a hiteldíj felperes általi módosításakor ennek üzletszabályzatban előírt feltételei fennálltak, azt pedig a

- 5 -

Pf.II.20.410/2008/9. szám

felperes már az elsőfokú eljárás során is igazolta, hogy a módosításról a szerződésben írt módon, azaz hirdetményben közzétéve értesítette a feleket. Erre figyelemmel a felperes 2005. augusztus 1. napjától jogszerűen számolt fel évi 18,5 %-os mértékű ügyleti kamatot az alperesek terhére. E szerződéses kamat bíróság általi elengedésére nincs lehetőség, nyilván ezért is nem tudták megjelölni az alperesek ezirányú kérelmük jogszabályi alapját.

Alaptalanul kifogásolták az alperesek a perköltségviselésre történő kötelezésüket, illetve a perköltség összegét is. Az alperesek ugyanis pervesztesek lettek, a perre okot adtak, így

az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdésének helyes alkalmazásával kötelezte őket a pernyertes felperes perrel kapcsolatos költségeinek megfizetésére. A perköltség összegének meghatározásakor az elsőfokú bíróság figyelembe vette a felperes által lerótt 900.000.-Ft eljárási illetéket, az ezt meghaladó 500.000.-Ft összegű ügyvédi munkadíj pedig aránytalanul magasnak semmiképpen sem tekinthető, sőt el sem éri azt a mértéket, amelyet a perérték alapján az elsőfokú bíróság felszámolhatott volna a pernyertes felperes javára a 32/2003. (VII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a/ pontja alapján.

Az alperesek fellebbezése eredménytelennek bizonyult, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek megfizetni a felperes fellebbezési eljárással kapcsolatos költségeit. Ennek összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VII. 22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdése alapján határozta meg.

A 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése, valamint 14. §-a alapján rendelkezett úgy, hogy a személyes költségmentességben részesült alperesek által le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

S z e g e d, 2009. február 25.

Dr. Szeghő Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró